

ct

Les línies imaginàries

de
Ruth Vilar

(fragmento en catalán)

L'ALCALDE juga a petanca amb set esferes de pedra de diferents colors. La INSPECTORA apareix pedalant damunt la petita bicicleta reglamentària del cos d'inspectors. Rodeja el poblet diverses vegades, fins que aparca als afores. De l'alforja treu un matoll espinós amb què oculta la bicicleta d'hipotètics transeünts malfactors. Pren un pas marcial i desfila pels carrers i carrerons fins que desemboca a la plaça.

INSPECTORA

(Recita el seu pregó en vers.) “Vilatans! Vilatons! / La inspectora dos mil dos / es persona / en persona / al vostre bonic redós / i us demana / amb cortesa flama / franca col·laboració!” On són tots els veïns?

ALCALDE

Servidor.

INSPECTORA

És veí d'aquest poble?

ALCALDE

Fa de mal dir: hi visc, però sol. No hi ha ningú més: ni al davant, ni als costats, ni dos carrers més enllà. Puc considerar-me veí quan ningú es considera veí meu?

INSPECTORA

Quin contratemps! I no hi ha autoritat?

ALCALDE

Això mateix em pregunto sovint! Puc atribuir-me autoritat de cap mena quan ningú no l'acata?

INSPECTORA

Quin desgavell! Al meu full d'ordres hi figuren sis habitants, que cal censar, pesar i amidar, interrogar minuciosament, fotografiar i fer-hi coneixença.

ALCALDE

Sis habitants sencers?

INSPECTORA

Amb braços, cames i una bona tofa de cabells damunt del cap! Quina catàstrofe! (*L'ALCALDE s'acarana amb culpabilitat la clepsa, que clareja.*) Hem de prendre mesures urgents! (*L'ALCALDE es treu una forquilla de la butxaca i es pentina amb delicadesa.*) Hem de consensuar-les amb l'alcalde! (*L'ALCALDE assenteix.*) L'alcalde! Hi he de parlar!

ALCALDE

Doncs parli-hi.

INSPECTORA

Faci'l venir!

ALCALDE

Ja hi és.

INSPECTORA

On s'amaga?

ALCALDE

Depèn del joc. Pel *cucutràs*, darrere les mans. Sembla ingenu, però és tan eficaç com el millor camuflament. Pel cuit i amagar, veu aquella casa que té un gerani al balcó? Hi vivia una família del sud, molt nombrosa, que ballava abans de dinar. Quan ja no tenien què dinar, van emigrar a Greenwich. Es veu que això de ballar els feia molta falta. Ara treballen al meridià: calen moltes mans per sostenir-lo! Ballen per torns abans del *tea-time*. Quan van marxar amb el seu carro buit, perquè no els quedava res més que el carro, el patriarca em va dir de vell a home: "Doni'm la seva paraula que ens regarà el gerani". I així ho he fet, perquè un home de bé mai falta a la seva paraula, i encara menys quan perilla un gerani. Doncs allà, darrere la seva flor vermella, l'alcalde s'hi amaga i no el troba ningú.

INSPECTORA

(Mig acluca els ulls per afinar la vista.) Ara hi és?

ALCALDE

(Es mira de dalt a baix.) Diria que no.

INSPECTORA

Quin fracàs! Un habitant, una flor vermella, cap alcalde... *(Somica.)*

ALCALDE

No es posi així, senyora...

INSPECTORA

Senyoreta.

ALCALDE

No es posi així, senyora Senyoreta. Amb vostè ja som dos habitants, almenys temporalment. De flor, n'hi ha una, però quin bé de Déu de pètals i vermellor! I aquí té un alcalde al seu servei, per tot allò que hagi de menester.

INSPECTORA

(Desorientada.) On?

ALCALDE

(S'estira a terra.) Als seus peus. *(Pausa.)* Voldria jugar amb mi?

INSPECTORA

Senyor alcalde? (*L'ALCALDE li ho confirma complagut i pudorós.*) Abans, hi ha un inventari que ens reclama!